Д. Д. Ш.

В ній справді чудотворне щось горить,
І на очах її краї граняться.
Вона одна зі мною гомонить,
Копи всі інші підійти бояться.
Копи останній друг одвів свій зір,
Вона була зі мною в тьмі могили,—
Співала, уподібнившись грозі,
Або немов квітки заговорили.

1957—1958